

Retsudvalget eller i Europaudvalget. Jeg tror ikke, man kan finde, at der er en eneste diskussion, vi ikke har deltaget i.

Det, vi selvfølgelig bare vil undgå, er en situation, hvor papirerne bliver fremlagt til diskussion om torsdagen i Retsudvalget, der bliver givet mandat om fredagen i Europaudvalget, og i weekenden bliver tingene så besluttet på et møde, hvor justitsministeren deltager.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Jeg har ikke fået forelagt det italienske forslag til stillingtagen. Jeg har altså ikke taget stilling til det. Derfor kan jeg jo godt se, at der er forskelle i dét papir i forhold til det tidligere papir. Så bliver det papir så undersøgt: Hvad ligger der i de enkelte sætninger? Hvad mener Registertilsynet om det, osv.? Og inden alt det arbejde er gjort, bliver det ikke forelagt for mig til stillingtagen.

Men når det arbejde er gjort, går jeg i Retsudvalget og i Europaudvalget og orienterer om, hvad det betyder, og hvad regeringens holdning er til det.

Det arbejde er i gang nu: at få klarlagt det. Så det skal hr. Søren Søndergaard forstå på den måde, at regeringen ikke har taget stilling til, om det italienske forslag er tilstrækkeligt. Det, jeg har oplyst for Folketinget, er, at det efter det kendskab, jeg har til det i forhold til det spanske, er det anderledes, og det går i den rigtige retning. Om det er tilstrækkeligt, er vi ved at undersøge. Det er en nøje gennemgang, der bestemmer, hvilken stilling vi tager til det, og den proces er vi i gang med.

Min forventning er altså, at det her bliver drøftet flere gange i forskellige udvalg i Folketinget, inden vi når frem til det tidspunkt, hvor der skal tages endelig stilling. Så skal jeg nok sørge for, at der er et flertal i Folketinget bag den stilling, regeringen vil tage i det rådsmøde, hvor den endelige stilling skal meddeles.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg beklager at måtte forlænge debatten et øjeblik, men jeg synes, at den sidste tale, som justitsministeren holdt, giver meget godt udtryk for, hvorfor vi er nogle menige folketingsmedlemmer, som må være utrygge ved den måde, regeringen håndterer arbejdet med opbygningen af Europol på – utrygge med hensyn til, hvad det egentlig er, der kommer af forslag, hvad der diskuteres, hvad der fra dansk side muligvis gives en eller anden form for håndstilsagn til.

Når justitsministeren herfra ved indledningen af debatten i dag om dette beslutningsforslags skæbne kan sige, at der er væsentlige forbedringer i forhold til det spanske forslag, i det forslag, der nu er kommet fra det italienske formandskab, men ikke nærmere kan redegøre for, hvad de går ud på, og ikke nærmere har taget stilling til, hvad regeringen mener om de forslag, så synes jeg, vi er på utrolig usikker grund.

Derfor vil jeg blot spørge justitsministeren: Er det sådan, at vi kan få oversendt det forslag, så vi kan få en konkret debat om det italienske formandskabs forslag, så vi kan få fjernet den usikkerhed, som jeg synes justitsministeren her ved denne debat har givet anledning til?

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Som sagt er vi – eller mine medarbejdere – ved at gennemgå det, og Registertilsynet er ved at gennemgå det. Jeg skal nok give Folketinget en grundig orientering om det forslag, når jeg har fået en gennemgang af papiret, så jeg kan se, hvad det rent faktisk indeholder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 66:

Forslag til folketingsbeslutning om tvangsmæssig medicinsk kastration af voldtægtsforbrydere m.fl.

Af Pia Kjærsgaard (DF) m.fl.
(Fremsat 9/1 96).